

Βενεσεvic, Cod. Sinait., III, σ. 107.

Γρηγόριος
ΙΒΚΙ.

Υπό Βενεσεvic περιγράφοντος τὸν ὡρ' ἄρ. ΙΒΚΙ κώδ. (ΙΒΚΙ.) σημειῖται.

+ στίχοι ἱερβινοὶ εἰς τήνδε τὴν βίβλον: (in m. Γρηγορίου)

μᾶλ' ἁγίον ὡς βίβλον κρίστων φίλος,
ταύτην γε μοχθήσαντα εἰ βούλει μαθεῖν
ἔσθ' ἁγίου δ' ἰωάννου τρόποις, γλῶτταν χρυσοῦ.
μονότροπος τις, ξεραφίμ λαχὼν ἡγέσιν.
διάνουος μᾶλλον δέ, παιδίας ξένος.
συγχνωμονεῖτο διό οὐδ' ἡράψας μέροψ,
βογινοβαρβαρισμόν, εὐραται δ' ὅς' ἂν.

θεοῦ μόνου πέλει γε μὴ σφαλλεν ὄχλος.

+ στίχοι ποιητικοὶ δηλοῦντες τὸ ἔτος.

τὴν περικλὴν καὶ θεῖαν βίβλον ὁρᾷς ᾧ ξύνε;
 αὐτὴ γὰρ ἔδη γέγραπται ἀπὸ κτίσεως κόσμου,
 ἑπτακχιόις δυνάς ὀχδοῦνς ἀρχῇ θ' εὐδομῇ
 εὐδομῇ δ' αἶ γε τυγχάνουτος ἰνδιουτιῶνος
 ἰαννουαριῶ δ' ὁμως γε κήρυ ἀρχῇς ἐφέδος.

